

Land komme dertil, at vi fik et færre Antal Klasser? Siden Systemskiftet har man lavet flere Klasser, vi have faaet Sovevogne, Eksprestog og ny Forbindelser med Udlandet, som give de meget rige en udmærket Adgang til at rejse paa en bekvem og hensigtsmæssig Maade. Naar undtages de kontinentale Linier, synes jeg, at man udmærket i dette lille Land kunde nøjes med een eller højst to Klasser. Jeg har haft Lejlighed til at erfare, hvorledes der ødsles paa dette Omraade, da jeg i Dag rejste med Toget, der gaar fra Ringsted — det saakaldte Ole Hansen-Tog, Minister-toget —, og som er her Kl. 10<sup>5</sup>. Der var i dette Tog ikke mindre end 8 ledige 1ste Klasses Kupeer, medens 3die Klasses Kupeerne vare overfyldte. Jeg har, naar jeg var paa Rejse, gjort mig den Ulejlighed at se efter, hvor mange 1ste Klasses Kupeer der var ledige. Det viser sig som Regel, at de fleste ere tomme, saa godt som ingen Passagerer rejse med dem. Hvorfor ødsler man saadan paa de danske Statsbaner? Og hvorfor tages der et saa overordentligt Hensyn til enkelte Personer? Vi have her paa Sjælland Albertis Tog, Heides Tog, Ole Hansens Tog, Rasmussen-Krøjerups Tog og Klaus Berntsens Tog. Alle disse forskellige Personer have sørget for at faa deres personlige Interesser varetagne. (Afbrydelse) . . . Ja, og Guldsmedetog. Ja, jeg hører, at en æret Kollega af mig, som repræsenterer en af Odense-Kredsene, min Meningsfælle, ogsaa skal have faaet et Tog. Det betvivler jeg nu for Resten, men det er jo muligt. Hvorfor skulle alle disse Personer favoriseres, hvorfor kan f. Eks. den højtærede Indenrigsminister ikke rejse i de almindelige Tog, hvorfor skal et Ønske fra ham være Lov for Trafikministeren? (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Naa, der behøves ikke en Gang et Ønske, naar blot man ved, at det ærede Medlem trænger til et lille Tog, er Trafikministeren straks til Rede. Nu forstaar man bedre, hvorfor de Moderate i mange Henseender have støttet det tidligere Ministerium. Nej, lad os komme til, at man tager Hensyn til den almindelige Befolknings Interesse. Nu er det saa udmærket, at den højtærede Trafikminister er Jyde. Jeg haaber, at han vil tage Hensyn til Jyderne i højere Grad, end det hidtil er sket, til Thyboerne, til Vendelboerne, til Vestjyderne. Det er jo, med Respekt at melde, nogle rene Skidtkasser, hvori man befordrer Passagererne paa disse Egne. Det er utroligt, hvad man tør byde disse Folk. Jeg forstaar ikke, at

ikke et eneste Medlem af Reformpartiet, ikke en eneste Landbo rejser sig her og fremsætter Klage paa sine Vælgeres Vegne over den skammelige Behandling, Jernbanedirektionen vover at byde det almindelige Publikum. Det er dog først og fremmest de paa 3die Klasse rejsende, som holde vore Statsbaner oppe.

Den højtærede Trafikminister vilde imødekomme et Ønske og et Krav, som har været fremme i mange Kredse, hvis han vilde gøre sit til, at Statsbanernes Administration tog Hensyn til de fjernestliggende Egne og til det almindelig rejsende Publikum. Der blev talt om at spare, den højtærede Ordfører for Flertallet sagde i Gaar: Sæt Tæring efter Næring. Javel, men indskrænk saa Klasse-systemet paa vore Jernbaner! Hvor mange rejse ikke paa 1ste og 2den Klasse, skønt de slet ikke have Raad dertil! Staten opmuntrer den honnerte Ambition. Herregud, vi kunne dog saa udmærket godt i dette lille Land rejse i Kupé sammen. Hvis man havde opfundet elektriske Sporvogne for 50 Aar siden, havde de vel ogsaa nu haft 1ste, 2den og 3die Klasse. I Sporvognene kan Etatsraadinden udmærket godt sidde Side om Side med Vaskerkonen, hvorfor da ikke ogsaa paa Jernbanen? For Resten skulle nok de enkelte finde den Baas, hvor de høre hjemme. Det, vi trænge til paa Jernbanevæsenets Omraade — jeg indrømmer, at der er sket enkelte Reformere under den tidligere Trafikminister, men adskilligt af det er kun Lapperier —, er en grundig Reform, hvorved vi kunne komme til en demokratisk Administration af vort Statsbanevæsen. Tænk paa Jylland, højtærede Trafikminister, navnlig paa Vestjylland, men gør det snart!

Jeg kunde i Anledning af den Tale, den højtærede Ordfører for Reformpartiet i Gaar førte om at spare, at sætte Tæring efter Næring, have Lyst til at sige, at Ministrene burde gaa i Spidsen ved at aflægge Uniformen. Det vilde dog altid være en Besparelse. Naar Ministrene ikke kunne lade være at pynte sig med det Stads, opmuntre de til Forfængelighedssygens Udbredelse i vort Folk. Skal der være Mening i Opfordringen til at sætte Tæring efter Næring, lad saa Ministrene begynde, beslut i Reformpartiet, at Ministrene ikke maa bære Uniform! De vilde sikkert føle det som en Lettelse. Jeg er overbevist om, at de ville allerhelst være fri for Uniformerne, men de have i Øjeblikket ikke det borgerlige Mod, der kræ-